

КАД СЕ ПОНОВИ... НЕ ПРОПУСТИТЕ !!!

Од свега што ће бити речено о музицирању Наталије и Милутина Младеновића знам да ће ово извесно бити понајмање поглавље. Све то утолико пре и утолико више што су овакви догађаји у нашој средини ретки, а и они ретки остају некако на маргинама уметничких збивања. Мило ми је што могу, пи и са само неколико речи да се придружим свечаности коју за све нас, провинцијалце жељне једног другачијег и нама, хтели то да признамо или не, несвојственог уметничког доживљаја, овај концерт значи. И ма колико се трудили да вам пренесемо бар део атмосфере, ипак у исто време многе од доживљених лепота и радости, како једном рече Андрић, морају остати неизрачене, да би могло бити казано оно што је прече и неопходно. Али, одиста је потребно да се каже неколико речи.

Ако и прихватимо став да класична музика подразумева различитост, публика која је те вечери дошла у много већем броју него што се очекивало приуштила је себи задовољство да слуша нешто другачију музику и да у томе ужива. Класична музика обично подразумева музику која је софистицирана и префињена и ко год је те вечери, барем по звуку, из пријемчивог амбијента у коме су се срели практична уметничка активности и већ остварени уметнички радови, помислио да се налази у некој концертној сали, био је у праву. Дуо Младеновић, Наталија и Милутин, у скоро једночасовном концерту представио се ариљској публици изводећи дела великих композитора на клавиру и виолончелу и више је него оправдао и обрадовао ишчекивања публике. Озбиљност у раду ових музичара дала је заиста висок резултат у уједначености и усклађености инструмената, а професионалност музичара дошла је до изражаја виртуозношћу извођења. Све је те вечери било подређено уметности, и музи-

цирање и извођачи и публика, која, барем ариљска није навикла на овакве догађаје. Зато и радује неочекивано велики број њих, а посебно младих.

Ретки су тренуци када се поклопе догађај и успела музичка реализација. Овако би укратко и врло апстрактно могао да се опише концерт који је те вечери одржан у сали Соколског дома.

Ово је врхунски доживљај за Ариље, био је кратак коментар неких посетилаца. Када из душе осетите нечији потенцијал, тешко да можете да погрешите. Комбинација њихове харизме и сценског наступа, лакоћа и страст свирања ујединили су публику у оцени да је ово заиста било несвакидашње. Често се сматра да су музичке везе и кореспонденције, проучавање опуса одређеног композитора, потреба за показивањем сопственог умећа довољни разлог за постављање доброг концертног програма. И заиста је било тако, успешним избором композиција подишли су укусу публике и одушевили је својим изво-

ђењем. На репертоару су се нашла дела Форе, Попера, Шумана, Менделсона, Сен-Санса. То је вероватно био и разлог због кога су извођачи након дуготрајног аплауза изашли на бис и присутнима пружили још неколико тренутака уживања и радости.

Ипак, не можемо да се отлемо утиску, да је у Сали било премало "ариљске елите", ма шта под тим подразумевали. Болно је сазнање да они који би требало да развијају и шире културу у овој нашој варошици увек затаје. Да ли је Сабор трубача који се у то време одржавао у Гучи учинио своје па су сви похрлили тамо не би ли души дали мало одушка или је нешто друго у питању, готово да није ни важно. Ипак се неке ствари у животу и усвајају, није нам све Богом дато.

Било је да поновимо још једном довољно харизме, довољно музичке спретности, довољно интелигентног избора, довољно осећаја, довољно умећа и довољно радости музицирања, како би се то вече упамтило, једноставно, као посебан догађај.

Имамо нашу публику

Задовољство одржаним концертом нису крили ни сами извођачи истичићу да им је драго што по други пут свирају у Ариљу и што је публика овог пута ила бројнија. "То нас радује, без обзира ишло се паралелно одвијају још неки догађаји. Значи да ипак имамо неку нашу публику и то је веома важно.

"Ја се слажем са консципцијом свога сујруда", укључује се у разговор Наталија, "али морам да истакнем да је од великог значаја за једну установу културе да се набави инструменти. Не мора то да буде клавир за велике концерте, нека то у почетку буде у складу са потребама и могућностима општине. И наравно врло је битно да се публика васпитава. Не можеће очекивати да ће се преко ноћи променити укуси публике. Најпрвић, треба свирати музику која се људима свиђа, али помало уливати и оно што није прихватљиво, да се тако изразим, на прву лојцу, оно што ћера на размисавање и дубину доживљаја. Уколико се то на добар начин дозира, публике ће бити све више, а самим тим јавиће се и потреба за квалитетнијим инструментима и за чешћим концертним класичне музике. Тако би и програми били комбинованији и захтевнији и за слушаоце.

Програм који сте извели био је разноврстан ?

"Свирали смо делове јединих композиција, попут Менделсонове сонате. Остало су били краћи комади и сами по себи прихватљиви за публику. Могли сће видети и да је рипам композиција био разнолик, ишло је ипак же један од начина да се публика привуче, а сам програм прилагоди њиховом укусу. Са оруђе свране и нама музичарима је ипак лакше за свирање."

Наталија Младеновић је истакла да су идентичан програм свирали и у Аранђеловцу на 42. фестивалу "Мермери и

звучи, али да је ово извођење за њих имало посебан значај. *“Оно што дицира сам садржај програма су и услови у којима се он изводи.*

Оно што је публика могла видети, а што ово двоје музичара посебно апострофира је да се труде да се емотивно потпуно предају слушаоцима.

“Технички моменти су ипак били. Ви сте приметили да у току концерта иде стора, па контрастна брза композиција. То је онда и за публику интересантно, а уједно и нама извођачима прилика да дођемо до даха.”

Наталија и Милутин су још неколико дана провели у Ариљу, а онда их очекују наступи у Русији и наравно још много успеха. Зато, ако се ово понови у Ариљу - не пропустите!!!

С. Р.

У Барселони играло српско коло и танго аргентино

ГВЛКЛ ГРИЦЛ ГВОТНЛЛ ГЛЛГОЛЛ ПЕРВЛ

Куд “Полет” наступао је средином јула на Међународном фестивалу фолклора у Шпанији. Том приликом фолклорци су имали прилику да посете и Француску, обиђу Азурну обалу и понесу незаборавне утиске са тог путовања.

О самом Фестивалу, обиласку Азурне обале и организацији путовања разговарали смо са Миром Вукотић, уметничким руководиоцем, која већ 15 година успешно води овај ансамбл.

– Сви смо пуни утисака након повратка из Шпаније и Француске. Наш Куд “Полет” имао је прилику да ове године наступа у Барселони, познатом шпанском граду, на фестивалу који је био ревијалног карактера. Фестивал је тако организован да се у једном дану одржавало више наступа на бинама распоређеним по целом граду. Било је ансамбала из више земаља, Француске, Италије, Бугарске, Аргентине, Грчке и наш из Србије. Ми смо наступали заједно са Аргентинцима, а остали су били распоређени по другим деловима Барселоне. Овај фестивал има дугу традицију и представља велики догађај за Шпанце, тако да је читав град био у знаку фестивала. Сам наступ је добро прошао, а публика је позитивно реаговала на игре нашег фолклорног ансамбла. И Аргентинцима се много допао наш наступ, па је дружење настављено и после тога. Вивијана Педерера која је уметнички руководилац ансамбла била је одушевљена кореографијом и игром наших фолклораца и изразила је жељу да са својим ансамблом буде наш гост, а и ми њихови. Приликом овог наступа у Шпанију је путовало 50-оро деце и заиста ми је жао што, због бербе малина, нису могла да путују сва деца која су то желела.

Чланови КУД-а “Полет” са ансамблом из Аргентине

Путовање је било добро организовано и захваљујући удобним аутобусима и предусретљивим возачима путовали смо безбедно. После дугог пута имали смо преноћиште у Ници, у хотелу “Премииер” који се налази на самој Азурној обали са прелепим погледом на аеродром. Са овог путовања деца су понела нова искуства и дивно дружење са Аргентинцима и члановима КУД-а “КОЛО” из Пожеге. Обишли смо Кан, Монте Карло, Монако, Ницу, читаву Азурну

обалу и Барселону где смо посетили Ноу Камп (стадион у Барселони), Тријумфалну капију, видели статуу Колумба и Катедралу која представља право светско чудо.

Какви су вам даљи планови?

– Окупићемо се након летњег распуста и наставити са увежбавањем већ научених кореографија, и наравно радићемо и неке нове. Требало је да урадимо снимање за ТВ емисију “Жикина шареница”, али смо то одложили за октобар, због распуста. Затим ћемо се припремати за Новогодишњи концерт на коме ће учествовати сви чланови нашег КУД-а, а можда ће нам тада у госте допуто-

Овим путем желим да се захвалим родитељима, привредницима и свим људима добре воље и широког срца који су нам изашли у сусрет и финансијски помогли ово путовање и који подржавају рад нашег ансамбла. Захваљујући њима сваке године по једно дете, путује гратис.